

## GEBEURTENISSEN

Op velerlei terrein gebeurt er veel in Amsterdam-Oost en in onze Unie Clara & Franciscus.

U bent er deel van! Hierbij doe ik verslag aan u van een aantal gebeurtenissen.

### Vormsel en jongeren

De vormselvoorbereiding is een gezamenlijk project van de ABG parochie, de Petrus' banden en de Martelaren. De bijeenkomsten zijn inmiddels afgerond.

Naast de bijeenkomsten zijn de jongeren van heel de unie (dus met Urbanus en Graankorrel erbij) in februari een paar dagen naar een bezinningshuis in Vught geweest. Monseigneur Hendriks kwam hen daar bezoeken en schreef erover op zijn website. Het bezoek aan kamp Vught was voor hen allen een indringende ervaring.

Nu gaan we ons voorbereiden op de viering zelf op 31 mei. Het is een grote groep, 37 jongeren. En een echt multiculturele groep, wat ik erg mooi vind. Er was een goede sfeer op de bijeenkomsten. Er was gezelligheid maar er is ook intensief gesproken, nagedacht en gebeden. Diverse jongeren lieten mij weten dat ze het jammer vonden dat de bijeenkomsten voorbij zijn.

8 Mei is er nog een jongerenjam op de Urbanus in Duivendrecht. Als u dit leest is die inmiddels alweer voorbij.

Als ik dit schrijf verwachten wij die avond zo'n 70 jongeren! Dankzij een collecte in één van de kerken en bijdragen van ouders kan er een goede maaltijd geserveerd worden.

Meer *jams* zullen er volgen. **Alle jongeren** zijn welkom. Om op de hoogte te blijven kunnen jongeren zich bij mij opgeven. Hoort zegt het voort!

Rond het vormsel zijn we een 'groepsapp' gestart; de 'kerk-app', zoals de jongeren hem noemen. Die app is op dit moment een contactmiddel voor 32 mensen. Zo houden we elkaar op de hoogte.

### DMC, Diaconaal Missionair Centrum

Zoals u inmiddels weet bevat onze unie twee communiteiten, één van de missiezuster SSpS op de AnnaBon in de tweede Oosterparkstraat; één van de missiepaters SVD op de Urbanus in Duivendrecht.

De zusters en de paters zijn de drijfveer achter het DMC, het diaconaal missionair centrum. Diverse, ook al langer bestaande, activiteiten willen we op den duur onder de paraplu van het DMC laten vallen.

Die activiteiten zijn terug te vinden in de vijf parochies van Clara & Franciscus.

Ook activiteiten voor de jongeren vormen daar een onderdeel van. Onlangs is er een jonge, derde, zuster de communiteit op de AnnaBon komen versterken, zuster Lili. Samen met pater Sedfrey gaat zij zich bezighouden met jongerenpastoraat en mediapastoraat. Met hen gaan wij proberen deze vormselgroep te behouden en allerlei activiteiten voor hen te organiseren.

Een personele unie die zomaar een jonge zuster en een jonge pater in hun midden hebben, die dat op zich nemen: ongelooflijk! Een luxe waar veel parochies slechts van kunnen dromen.

### **Wereldjongerendagen Krakau 2016**

Eén van die activiteiten is de reis in augustus 2016 naar de wereldjongerendagen in Krakau. Met een kleine groep denken we daar nu al over na. Je moet 16 zijn om mee te kunnen en het kost € 900,- (het bisdom subsidieert voor iedere jongere € 100,- dus € 800,-).

Over niet al te lange tijd gaan we met sponsor activiteiten starten. Het idee is dat er een goed contact ontstaat tussen parochianen en de jongeren die mee gaan. Op die manier wordt het een echt parochie gebeuren en kunnen we als parochie deze jongeren zegenen en op weg zenden.

### **Leerproject**

Wij zien deze activiteiten als een leerproject. Door de jongeren actief in te schakelen bij het organiseren, leren zij verantwoordelijkheid dragen; een taak op zich te nemen en die uit te voeren.

### **Breed Interreligieus Overleg**

Iets anders dat het waard is om te vermelden is het Breed Interreligieus Overleg. Wellicht is dit overleg bij u niet zo bekend, maar het bestaat inmiddels tien jaar. Het overleg wil mensen van verschillende achtergronden bij elkaar brengen en daardoor spanningen in de buurt verminderen. Zij stelt de compassie, het mededogen, centraal.

Het 'BIO' initieerde samen met de Al Kabir moskee de Hemelvaartsdialogen. Later sloot de LJG, de liberaal joodse gemeenschap, zich hierbij aan. Thema was respectievelijk Jezus, Abraham en Mozes. Alle drie hebben een belangrijke plaats in de Koran. De 'Abrahamsdialoog' is dit jaar op 20 mei. Dit jaar staat niet een persoon maar een thema centraal staat: 'Welke visie hebben de betrokken religies op geweld?'

Het tienjarig bestaan van het BIO wordt groots gevierd in het weekend van 6 en 7 juni. Verderop vindt u het programma.

Steeds zijn we op zoek naar wegen om als parochie de toekomst tegemoet te gaan. Deze activiteiten laten een weg zien naar die toekomst toe!

Coen van Loon, diaken

## VERBOUWING PASTORIE

Op 19 januari 2015 kwamen de eerste bouwvakkers in de pastorie om met de grote restauratie te beginnen. De pastorie is samen met de kerk gebouwd in 1928-1929. Pastoor Zoetmulder met zijn kapelaans nam toen zijn intrek in de nieuwe pastorie. De oude pastorie aan de Linnaeusparkweg, gelegen tegenover de noodkerk, werd verkocht.

De pastorie was tot de verhuizing van pastor Nico Essen naar een eigen woning altijd bewoond door de pastores. Omdat er geen kapelaans meer woonden werden de vrij gekomen ruimtes verhuurd aan studenten. Zo kwamen er op een aantal plaatsen een extra toilet en doucheruimtes.

Daarnaast is de isolatie van het gebouw slecht. Het energiegebruik vanwege de afzonderlijke warmtebronnen was hoog. De brandveiligheid kon ook worden verhoogd.

In 2013-2014 vond overleg plaats met Stadsherstel om kerk en pastorie te verkopen en de ruimtes door de parochie terug te huren. Dit zou betekenen dat de gehele pastorie verloren zou gaan voor parochieel gebruik. Het bisdom, waar het parochiebestuur regelmatig intensief overleg mee voerde, kon op religieuze gronden niet akkoord gaan met de overdracht van kerk en pastorie. Volgens de kerkelijke regels moet de ruimte waar vieringen worden gehouden eigendom zijn van de parochie. De plannen voor de pastorie keurde het bisdom in principe goed.

Het parochiebestuur heeft aan de Stichting Beheer opdracht gegeven om plannen te ontwikkelen voor exploitatie. Dat betekende een ingrijpende verbouwing.

De Stichting Restauratie Kanjermonument Hofkerk, ook genaamd Kanjerfonds, kon gelden uitlenen om de restauratie te financieren.

Rond 1 juni 2015 verwacht de aannemer, J. Kneppers, de pastorie te kunnen opleveren.

De benedenverdieping blijft volledig in gebruik bij de parochie. Zo kunnen de koffieochtenden weer georganiseerd worden. Deze koffieochtend vond tijdelijk plaats in de Koffiebeuk. Ook kan de ruimte weer worden gebruikt door de Linnaeussoos.

Kortom alle parochiële activiteiten krijgen de ruimte. Ook mogen buurtgerichte activiteiten plaats vinden. De eerste en tweede verdieping worden omgebouwd tot vier wooneenheden. Deze prachtige ruimtes vol met de originele elementen uit de begintijd van de bouw kunnen gehuurd worden. Het gaat om bijzondere ruimtes voor liefhebbers. Door de goede isolatie van plafonds en vloeren zullen de bewoners van de appartementen zeer weinig overlast ondervinden van het gebruik van de ruimtes op de begane grond.

De opbrengst van de huren wordt aangewend om het toekomstige groot onderhoud van het kerkgebouw uit te voeren. Ook moet de begane grond in stand blijven voor parochie en buurt. De huurprijzen van de woningen liggen op het niveau van de vrije sector.

Parochianen die interesse hebben om een woning te huren kunnen zich melden bij de makelaar die door de parochie is aangewezen. Deze makelaar is te bereiken via [sven@smitenheinen.nl](mailto:sven@smitenheinen.nl)

---

## **HOFNIEUWS EN DE POST**

Beste parochianen, u begrijpt waarschijnlijk al wat de bedoeling is van dit artikel.

Jaren achtereen, in de maand september, stuurde ik een brief met het verzoek om een bijdrage voor de portokosten. Afgelopen jaar hebben we dit verzoek in Hofnieuws geplaatst, natuurlijk goede reacties gekregen maar toch hebben veel lezers nog niets overgemaakt, om welke reden dan ook. Daarom nu een herhaald verzoek om een bijdrage in de kosten, want de postzegels werden afgelopen januari ook weer duurder.

Iedereen mag meedoen, dit is niet alleen een oproep aan de lezers van Hofnieuws die een exemplaar per post ontvangen.

U kunt uw bijdrage storten op rekeningnummer NL95INGB0003158376 t.n.v. Hofnieuws o.v.v. bijdrage portokosten.

Alvast hartelijk dank voor uw medewerking!

Jan Hilhorst

## **MET DE PAROCHIEVERGADERING OP STAP NAAR...**

Ook dit seizoen willen we weer de traditie voortzetten om met de leden van onze Parochievergadering een interessante locatie te bezoeken. In verband met de vorming van de personele Unie en de samenwerking met de andere parochies in de regio, gingen we vorig jaar op bezoek bij de Urbanusparochie in Duivendrecht, om eens met 'onze burens' kennis te maken.

Dit keer willen we weer naar een andere parochiegemeenschap binnen onze regio, namelijk de parochie De Graankorrel in Zuidoost.

**Op donderdagavond 4 juni (aanvang 20.00 uur)** zijn we welkom in het gebouw van de **Drie Stromen** (Renswoudestraat 75), dat is een van de twee locaties van deze parochie.

Op deze avond geven vrijwilligers en bestuursleden van de Graankorrel allerlei informatie over hoe men de parochie levendig houdt en hoe de kerk in de Bijlmer present is.

Het spreekt vanzelf, dat -naast de leden van de PV- ook andere geïnteresseerde parochianen hierbij welkom zijn. U kunt zich hiervoor aanmelden bij dhr. Arthur Anderegg, e-mail: [anderegg@xs4all.nl](mailto:anderegg@xs4all.nl) of ondergetekende.

Ton Broerse ([a.broerse@kpnplanet.nl](mailto:a.broerse@kpnplanet.nl))

---

*Kijk met je ogen  
zie met je hart!*

Cordaid, Bond Zonder Naam – mei 2015

---

## **KOFFIE OCHTEND**

Heeft u zin in 'n kopje koffie of thee en 'n praatje?

Dan bent u iedere 3<sup>e</sup> dinsdag van de maand van harte welkom in de KOFFIEBEUK van de Hofkerk.

De eerstvolgende koffie ochtenden zijn: dinsdag 19 mei en de laatste van dit seizoen is op dinsdag 16 juni.

U bent van harte welkom!

De pastorie wordt al enige tijd verbouwd en daarom zijn de komende koffie ochtenden verplaatst naar de koffiebeuk, ingang tuin Hofkerk, groene deur.

## **ABRAHAMSDIALOOG - 20 MEI**

In gesprek over de relatie tussen geweld en geloof.

Dialogbijeenkomst met maaltijd.

Inleidingen van:

Menno Ten Brink, rabbijn Liberaal Joodse Gemeente Amsterdam, Peter Kerkhof, voorganger Apostolisch Genootschap Watergraafsmeer, Amsterdam; Marzouk Aulad Abdellah, imam Moskee Al Kabir en docent islamitische theologie VU.



Presentatie: Joke Jongejan en Chantal Suissa

Organisatie: Liberaal Joodse Gemeente Amsterdam, Moskee Al Kabir, Breed Interreligieus Overleg Oost, Protestants Diaconaal Opbouwwerk Zuid, Apostolisch Genootschap Amsterdam, Dialoog in Actie.

Wanneer: woensdag 20 mei van 18.00 - 21.00 uur.

Waar: Liberaal Joodse Gemeente Amsterdam, Zuidelijke Wandelweg 41.

Aanmelding en info: Chantal Suissa, e-mail: [casuissa@gmail.com](mailto:casuissa@gmail.com)

---

## **MARCEL DE HAAS, PASTOR IN BEVERWIJK**

Zondag 19 april kerkte ik in Beverwijk. Nooit geweten dat daar zo'n prachtige kerk stond: de St. Agatha, een schepping van Joseph Cuypers, ook de bouwer van de St. Bavo kathedraal in Haarlem.

Joseph is de zoon van de beroemde P.J.H. Cuypers, schepper van het Rijksmuseum.

Een bezoek meer dan waard. En u hebt dan de kans dat Marcel de

Haas daar voorgaat in de liturgie. Hij werd die zondag gepresenteerd als fulltime bezoldigd diaken/coördinator van de St. Eloyparochie in Beverwijk en Wijk aan Zee.

Marcel preekte tijdens die feestelijke viering. 'Als morgen de wereld vergaat, plant ik vandaag nog een boompje'. Hij vertelde zijn levensverhaal.

Wil ieder kleutertje piloot, politie- of brandweerman worden, hij pastoor. Naar het seminarie ging hij niet, wel naar de Moreelse Mavo, waar hij een jonge Nico Essen als katecheet kreeg. 'Word maar geen priester' werd hem gezegd, 'zoek een baan en doe vrijwilligerswerk in de kerk'. Hij vond werk bij De Bank en werd zeer actief in onze parochie, hij zong, hij bestuurde, hij preekte. En hij trouwde met Elly Broer. Zij stimuleerde hem zijn droom waar te maken. En in 2011 werd Marcel tot diaken gewijd. Wij zongen hem toe:

*Marcèl kreeg wat hij al van kindsaf begeerde,  
werk in de kerk, in de wijngaard des Heren.  
Met Elly aan zijn zijde was hij al verrukt,  
nu ook nog diaken, hoe groot je geluk!*

Vanaf toen werd hij onbezoldigd diaken in de Anna Bonifatius Gerardus parochie. Zo af en toe zagen we hem hier in de Martelaren. Hij deed het goed. En dit is niet onopgemerkt gebleven.

Bij De Bank werd Marcel weggereorganiseerd en dan onbezoldigd je werk doen met twee jonge kinderen. De tijden werden zorgelijk voor hem. 'Als morgen de wereld vergaat, plant ik vandaag nog een boompje'.

Marcel hield altijd hoop. Wat een vreugde! Er kwam een brief van bisschop Punt. Een benoeming tot fulltime bezoldigd diaken. Per 1 april kon hij beginnen.

Ik maakte zijn presentatie mee.

Geweldig te zien, dat iemand zo zijn droom waar mocht maken. Marcel mag werken in een mooie kerk, in een mooie parochie en met een aardige collega. Het leek de Martelaren wel. Hij zei: 'ik heb de afgelopen dagen in Beverwijk een boompje geplant. Als u hem ziet, geef

hem dan water'. Maar vreemd genoeg vertelde hij niet waar dat boompje stond? Wat bedoelde Marcel?

Ik dacht aan het verhaal van een abt, aan wie in een droom gezegd werd, dat iemand in zijn communiteit de Messias was. De abt vertelde die droom. Vanaf toen veranderde het leven in de gemeenschap. Ieder bejegende de ander met het grootste respect. Want... hij kon wel eens de Messias zijn. Misschien krijgen nu alle boompjes in Beverwijk met Marcells aantreden extra goede zorg. Want het kon wel eens het boompje van Marcel zijn. Ook werd er gebeden: om zegen over pastor Marcel en zijn gezin, en over zijn werk in onze parochie, dat hij velen mag bemoedigen en de parochie verder helpt opbloeien. Van harte bad ik dit gebed mee. Marcel heeft een prachtig begin gemaakt. (N.E.)

---

## **JUBILEUM BREED INTERRELIGIEUS OVERLEG**

**6 en 7 juni**

**Zaterdag 6 juni:** 11.00 uur - Opening OBA Javastraat.

Fototentoonstelling met foto's van diaken Han Hartog.

Onderwerp: voorgangers in Amsterdam oost.

Lezing over tien jaar BIO: Fatima Elatik

13.30 -15.30 uur, fietstocht en wandeling langs religieuze gebouwen in Amsterdam Oost.

**Zondag 7 juni:** Deze middag vindt plaats in de Muiderkerk.

16.30 - 17.30 uur, Interreligieuze viering. Thema: 'Roep om vrede'.

17.30 - 19.00 uur, gezamenlijke maaltijd en ontmoeting.

---

## **NATIONALE BEDEVAART BRIELLE**

**11 juli 2015**

Het Bisdom Rotterdam nodigt elk jaar de Nederlandse Parochies uit om deel te nemen aan de Nationale Bedevaart Brielle. Wij gedenken dan de HH Martelaren van Gorcum, dit jaar op zaterdag 11 juli 2015.

### **Programma**

De dag begint om 11.00 uur met een Pontificale Eucharistieviering.

Om 13.15 uur wordt de Rozenkrans gebeden, gevolgd door de kruisweg. De dag wordt afgesloten met de vesperviering, een processie en de pelgrimszegen.



Het Comité Samen op Weg wil vanuit verschillende plaatsen in Noord-Holland proberen om dit jaar met veel mensen naar Brielle te gaan, om ons daar aan te sluiten bij de Nationale Bedevaart.

Vertrek: Amstelstation: 09.00 uur.

Aanmelden z.s.m. doch uiterlijk 30 juni op onderstaand e-mailadres bij pastor C. van Loon, [pastor@hofkerk.nl](mailto:pastor@hofkerk.nl)

---

## MALAWI NIEUWS

mei 2015

### Sponsorloop

Op zaterdag 11 april werd deze voor de achtste en laatste keer gehouden voor de bouw van de middelbare school St. Louis in Malawi. En dan nu als sluitstuk bestemd voor een muur rond de school om het ook een veilige school te laten zijn. Het was een waardig slot.

In de beste stemming en met grote inzet en enthousiasme van alle sponsorloper(tje)s en medewerkers verliep de sponsorloop. Wat is het toch steeds weer een enorme organisatie!

Op de dag zelf waren ruim 20 vrijwilligers bezig. En dan de voorbereiding! Het weer leek mee te vallen, in het begin was het heel redelijk, maar de late starters en degenen die heel veel rondjes deden haalden als verzopen katten de eindstreep.

Veel stempelkaarten waren doorweekte voddjes papier geworden. En ook de stempelaars hadden het de laatste drie kwartier niet makkelijk. Gelukkig was er tussendoor voor jong en oud wat te drinken en te snoepen. De stempelaars kregen hun kopje thee of koffie op hun bankje bezorgd.

De opbrengst bedroeg de prachtige som van € 5350,-. De 75 kinderen van de St. Lidwinaschool en het kinderkoor hadden zich laten sponsoren door familie, vrienden en burens. De drie bekende lopers, Aafke, Jantien en Wil, hadden de parochianen benaderd, niemand ontkwam aan hun verzoek en zij waren samen alleen al goed voor bijna de helft van het bedrag. De komende weken zal al het toegezegde geld worden opgehaald of overgemaakt. Dan krijgt de penningmeester het druk,

maar dat vindt ze vast niet erg. De stichting is vooral alle sponsors heel dankbaar, zij hebben uiteindelijk de school voor een groot deel helpen financieren. Chapeau en dank jullie wel!

Ook veel dank is op zijn plaats voor alle kinderen en volwassen deelnemers. Het was een pracht gezicht al die vrolijke lopende, hollende, steppende, skeelerende en 'n enkele illegale fietsende sponsorloper bezig te zien. Zelfs een meisje, lid van een kindercircusschool, reed haar rondjes op een éénwieler.

### **Zondag, Beloken Pasen**

Op deze dag heeft pastor Nico Essen in de kerk officieel afscheid genomen van de acties van de parochie voor Malawi met het bekend maken van het bedrag van de sponsorloop, het herdenken van de broers Cas en Thomas Lechner en het in het zonnetje zetten van Adri Lechner met een prachtige bos bloemen. Henk Munnich ('n uit Malawi gerepatrieerde broeder van Maastricht) was behalve zaterdag ook zondag aanwezig en toonde zich een ware vertegenwoordiger van de Malawiaanse broeders. Hij hield een mooie speech waarin hij de parochianen namens de broeders in Malawi bedankte voor hun grote inzet gedurende zoveel jaren. Er staat nu een prima schoolgebouw.

Die acht jaar dat de bouw van de school duurde was lang, erg lang. Veel tegenslagen kwamen op ons pad door de steeds maar wijzigende regels in Malawi. Maar we mogen heel trots zijn op het resultaat. St. Louis staat er en nog een klein tijdje en ook een muur omsluit de school.

Drie sponsorlopers werden in de koffiebeuk in de bloemen gezet: Wil Janssen, Aafke Essen en Jantien Danes (in Jantien eerden we ook haar overleden moeder Godelieve de Wijs) zij lieten geen sponsorloop voorbijgaan. Tot slot werd in de koffiebeuk het jaren geleden geschreven liedje voor Cas en Adri nog een keer gezongen, met Nico aan de piano en voor deze keer aangevuld met drie coupletten en een ietwat gewijzigd refrein.

Melodie: 'I want to be in America'

Nu staat daar een pracht'ge Sint Louis,  
Een droomschool voor veel jonge mensen,  
Veel wijsheid en kennis en kunde,  
'Goed leven' is wat wij hen wensen. Refr.

Dees sponsorloop was nu de laatste,  
Vergeet nu de pijn en de blaren,  
Tel uit je winst want hij staat er,  
ja wees maar trots dat die klaar is.

Dank kinderen van de Lidwina,  
Dank hier onze parochianen,  
Dank aan die doorzetters jaren  
Dank Stichting Lechner Malawi.

**Wij bouwden een school in Malawi,  
Er gebeurde wat moois in Malawi,  
Wij hebben een band met Malawi,  
O dank aan Cas en aan Adri.**

Het was een mooi weekend!

Wij sluiten dit artikeltje hierbij af. U zult nog af en toe iets van ons in Hofnieuws lezen, bijvoorbeeld wanneer er nieuws te melden is over de voortgang van de bouw. Wij houden ook de bankrekening graag nog even open, het bedrag voor de muur is nog niet bereikt. Dus wie weet? Tenslotte bedanken wij u/jullie allen van harte voor uw trouwe ondersteuning al die jaren. Wij zeggen het de broeders in Malawi van harte na: "Zikomo kwambiri" en dat is meer dan 'dankuwel'!

Met een hartelijke groet,

*Bestuur Stichting Lechner-  
Malawi*

**Triodos Bank:**

**IBAN NL 90 TRIO 0254 82 62 45 t.n.v. Stichting Lechner-Malawi**

Voor informatie over de St. Louis school in Malawi en de stichting Lechner-Malawi zie: [www.lechner-malawi.com](http://www.lechner-malawi.com)



**Filmavonden Hof der Verbeelding**

Iedere 2<sup>e</sup> donderdag van de maand wordt er een film gedraaid in de oude Sacristie van onze kerk. Vanwege Hemelvaart zal het in mei een keer de 3<sup>e</sup> donderdag zijn.

I.v.m. filmrechten mogen wij geen filmtitels openbaar maken. Wilt u op de hoogte gehouden worden via email, stuur dan een email naar: hofderverbeelding@outlook.com.

De komende maanden draaien de volgende films:

#### **Donderdag 21 mei**

De 32-jarige Christine zit al bijna haar hele leven in een rolstoel. Om uit haar isolement te komen maakt ze, hoewel ze niet bijzonder vroom is, een pelgrimstocht naar Lourdes. Zoals zovele chronisch zieken en gehandicapten gaat ze op bedevaart, maar als Christine op een ochtend ook echt door een wonder lijkt te zijn genezen, ontstaat er afgunst in de groep.

#### **Donderdag 11 juni**

De tachtigers Georges en Anne zijn fatsoenlijke, gepensioneerde muziekdocenten. Hun dochter Eva woont in het buitenland met haar gezin. Op een dag krijgt Anne een beroerte waardoor de liefdesband binnen de familie danig op de proef wordt gesteld. Het ouder worden, het uitzichtloos ziek zijn, de angst voor het lijden, de wil om te sterven en het zich opofferen door de partner worden zeer intiem en oprecht in beeld gebracht.

De films starten om 20:00 uur. Inloop vanaf 19:30 uur met thee en koffie. Pastor Ari van Buuren leidt de films in en na afloop is er een kort nagesprek en een drankje voor de liefhebber.

Entree via de tuin en de groen deur. Wij vragen een kostendekkende bijdrage van € 5,=.

Namens Hof der Verbeelding – Mirjam de Wit

---

## **VAN DE VOORZITTER**

Inmiddels heeft een aantal van ons al even mogen kijken, hoe de stand van zaken is in de Pastorie. Ik kan u verklappen dat het werkelijk schitterende appartementen worden.

De verbouwing verloopt heel voorspoedig en met een beetje geluk kunnen de nieuwe bewoners per 1 juli al hun intrek nemen. De begane grond blijft voor parochieactiviteiten gewoon beschikbaar en zal er straks eveneens perfect uit gaan zien. Met de nieuwe inrichting hopen we voor de begane grond meer betalende activiteiten te kunnen aantrekken. Na oplevering van de gerenoveerde pastorie kunnen we straks rekenen op een flinke verhoging van de huurinkomsten, wat natuurlijk

hard nodig is voor met name het onderhoud van het kerkgebouw. Deze bijdrage zal een zware financiële last wegnemen van onze parochie, want een monument onderhouden kost nu eenmaal veel geld. En wat zouden de Martelaren zijn zonder onze prachtige Hofkerk?

### **Parochievergadering**

Op 16 april jl. kwam de Parochievergadering bijeen om de financiën en de ontwikkelingen binnen de Parochie te bespreken. Duidelijk is dat het belang van de Parochievergadering als vertegenwoordiger van de parochianen is toegenomen sinds we onderdeel uitmaken van de personele unie Clara en Franciscus.

Hadden we voorheen een eigen parochiebestuur, nu is er sinds ruim een jaar het Uniebestuur dat feitelijk het parochiebestuur van elk van de 5 parochies is. Het Locatiebestuur is als commissie aangesteld door het Uniebestuur als haar vertegenwoordiger op de locatie maar kan ook net zo makkelijk weer door het Uniebestuur ontbonden worden.

De Parochievergadering is daarentegen een kerkrechtelijk orgaan en de leden hiervan worden door het Bisdome benoemd. De Parochievergadering heeft adviesbevoegdheid in belangrijke beslissingen die de parochie betreffen. De Parochievergadering komt 3x per jaar bijeen en u bent als parochiaan te allen tijde uitgenodigd om deze bijeenkomsten bij te wonen en uw mening te geven. Zo vindt op 4 juni ons jaarlijkse excursie naar een geloofsgemeenschap plaats, waarvoor u ook hartelijk bent uitgenodigd.

### **Kaderdag**

Het zal u niet ontgaan zijn dat door de organisatorische veranderingen als gevolg van de personele unie, de pensionering van Nico Essen en de aanstelling van Coen van Loon er binnen de parochie groeiende behoefte is om duidelijkheid te krijgen over de koers van de parochie. Alvorens met parochianen hierover in gesprek te gaan, is het van belang dat de diverse besturen eerst met elkaar hierover gesproken hebben. Hiervoor wordt op 19 september een kaderdag georganiseerd waar de (bestuurs)leden van het Uniebestuur, Locatiebestuur, Pastoraatsgroep, Parochievergadering en koren bij elkaar komen. Deze dag staat onder leiding van Chris 't Mannetje, Coen van Loon, Ari van Buuren en mijzelf. Spoedig daarna willen we de eerder aangekondigde Inspiratiedag houden voor alle parochianen. Deze zal dus niet op 12 september plaatsvinden maar waarschijnlijk ergens in oktober. U krijgt hier nog bericht over.

Hartelijk groet,  
Arthur Anderegg [anderegg@xs4all.nl]

---

## **ZONDAG 14 JUNI**

### **Jenny Fritz zingt Dank sei dir Herr**

Zondag 14 juni neemt Jenny Fritz afscheid van het Dames- en Herenchor. Er is een tijd van komen, maar ook een tijd van gaan. Bij het klimmen der jaren wordt ook het beklimmen van het priesterchor voor haar steeds bezwaarlijker. Ze hoopt nog lang vanuit de kerk naar het koor te kunnen luisteren. Voor ons zal het vreemd zijn het koor te zien zonder Jenny. In september 1959 begon ze in de Gerardus. 15 jaar zong ze daar. Toen kwam ze met dirigent Frans Bleekemolen mee naar de Martelaren. 41 jaar zong ze bij ons. 'Zingen was haar lust en haar leven.

Zingen heeft mij veel gegeven. Zingen is na mijn kinderen en kleinkinderen het belangrijkste in mijn leven. Ik ben heel dankbaar, dat ik heb mogen en kunnen zingen'. Nog eenmaal zingt ze haar mooiste lied: Dank sei dir Herr. Wij danken Jenny. Om de feestvreugde te verhogen, zal ook het Kinderchor zich laten horen. Pastor Nico Essen gaat voor. (N.E.)

---

## **PARKEREN BIJ DE HOFKERK**

Sinds enige tijd staan er bij de Hofkerk paaltjes die ons kerkplein afschermen van de openbare weg. Als het goed is zou dit een verbetering moeten zijn ten opzichte van de situatie van daarvoor waar de hele buurt het kerkplein als gratis parkeerterrein beschouwde.

Onlangs ontvingen wij echter een klacht van een van de koorleden, dat op het kerkplein nog steeds niet-kerkgangers parkeren en zij daardoor geen parkeerplaats had. Als u problemen ervaart met parkeren op het kerkplein, zouden we als Locatiebestuur graag van u vernemen om na te gaan hoe groot het probleem is en wat we hier aan kunnen doen. Stuur u hiervoor een email aan Arthur Anderegg, anderegg@xs4all.nl

NB. Parkeren op de openbare stoep voor de kerk is wettelijk niet toegestaan en kan een bekeuring van de politie tot gevolg hebben.

---

## PERSONALIA

### Onze overledenen:

#### **Carla Melkert 58 jaar**

21 jaar geleden werd bij haar MS geconstateerd. Het was een rustige MS, waarmee ze goed kon leven. Tot 14 mei 2008.

Carla werd geboren in Amsterdam Oud West. Ze was de middelste van een hecht gezin van vijf kinderen. Haar vader wilde, dat de kinderen zouden leren. Ook Carla. Maar Carla was een fanatieke basketballer. Zij was de ster van het team. De middelbare school maakte ze niet af. Wat dan? Carla wilde in de verpleging, maar was nog te jong.

Toen mocht ze een jaar wonen in het klooster van de zusters Augustinessen in de Warmoesstraat en met hen meeleven en meewerken. Het was een prachtige ervaring. In het hartje van Amsterdam leerde ze het leven kennen van de zusters, maar ook van hoeren en alcoholisten. Met veel levenskennis werd ze verpleegkundige op de kraam.

Carla genoot van haar werk, en het zien van die moeders met hun baby's wakkerde bij haar het verlangen aan om zelf moeder te worden. Zij wilde graag een gezin, met een man en met kinderen, vooral met kinderen. Haar huwelijk strandde, maar wel kreeg ze drie kinderen: Dave, Kelly en Tiffany. Zij waren haar grote rijkdom, haar grote liefde. Voor hen leefde ze. Niets stond daarvoor in de weg. Ook niet haar zwakke gezondheid. Want ze had MS. Maar Carla liet haar leven er niet door vergallen. Zij wilde wat van het leven maken. Pluk de dag. Nu kan het nog. De kinderen moesten mooie herinneringen meekrijgen. Veel gingen ze met vakantie. Ze reisden naar verre landen, om marktjes te bezoeken, dat vond ze heerlijk, struinen op de markt langs eindeloze kraampjes en dan scoren, wat je altijd gezocht hebt. Of om op safari te gaan. Of om te duiken, want dat was een nieuwe passie van haar geworden, niet bepaald voor de hand liggend voor iemand met MS.

Carla had gedacht lang met haar ziekte te kunnen leven. Ze verhuisde uit de Watergraafsmeer, uit onze parochie, naar een aangepaste woning in het Funenpark en hoopte zo voorbereid te zijn op wat de toekomst zou brengen, en dat ze het zou meemaken, mee maken, dat de kinderen groot werden. Hoe stortte haar wereld in. Die 14<sup>e</sup> mei 2008. Twee keer overviel haar een alles verwoestende schub. Het was een wonder dat ze overleefde. En het was een nog groter wonder dat

ze zeven jaren overleefde. Ze kon niets meer. Hoe hulpeloos was ze. Opgesloten was ze in een machteloos lichaam. Hoe kritiek was haar situatie, maar ze kwam er door. En in september 2008 kreeg ze een kamer in Mariaoord, Vinkenveen, een fantastische instelling, een geweldige plek, met een liefdevolle verzorging. Hoelang kun je zo leven? Carla wilde leven om zolang als het kan bij haar kinderen te blijven. **She was an angel who refused God's call to come home, to stay with the ones she loves on earth.**

Zeven jaren heeft ze God geweigerd naar zijn huis te gaan. Zeven jaren heeft ze het volgehouden te zijn bij hen van wie ze zoveel hield. Zeven jaar heeft ze het volgehouden. Toen was ze helemaal op. Het is volbracht. (N.E.)

### **Catharina Okx – Noë 99 jaar**

Op 9 maart 2012 ontving zij het sacrament der zieken. Iedereen was blij, dat ik nog op tijd was en wij hoopten, dat zij zo aanstonds Gods stem mocht horen en Gods licht mocht zien. Maar nog drie lange, moeilijke jaren zou ze bij ons zijn.

*Beetje bij beetje moesten wij elkaar verlaten, wij konden niet zo goed meer met je praten. De stilte deed vaak pijn, het kon niet meer zoals vroeger zijn. En dan is er opeens die dag dat ze er niet meer is. Na een leven vol liefde en zorg is vredig ingeslapen onze lieve moeder, oma en overgrootmoeder.*

Op 5 september 1998 vierden Jo en Catharina hun gouden huwelijksfeest in onze kerk. Ik zei toen: "Jo en Catharina, jullie weten als geen ander hoe donker het in het leven kan zijn.

50 jaar geleden, toen trouwden jullie, 1948, en voor Catharina begon toen de hemel op aarde.

In 1943 was Jaap Klappmuts, haar eerste man, gestorven. Catharina bleef achter met drie kleine kinderen. Geen uitkering. Oorlog. Werken moest ze. En toen kwam Jo. 'Ik kwam in de hemel terecht', zei ze. Hoe het straks daarboven zal zijn, dat weet ik niet, maar wat de hemel is, dat weet ik. Jo kwam toen als een reddende engel. Hij zei: 'Jij hoeft niet meer te werken. Jij bent er voor de drie kinderen'. De zon kwam in huis, de tuin ging bloeien, het werd vrolijk in huis.

Nog drie kinderen werden er geboren en met elkaar vormden jullie een hecht gezin.

Kleinkinderen kwamen erbij en achterkleinkinderen. Veel vreugde, veel geluk werd jullie deel. Maar verdriet bleef hen niet bespaard. *Bij geluk komt ook wel eens een strop, maar daarna komt de zon weer op. Zo*



rijmde vader Jo. Je had bij zoveel droefenis je geloof kunnen verliezen, *waarom overkomt ons dit? waarom doet God ons dit aan?* Maar jullie bleven altijd aan Hem vasthouden. 'Wij hebben voorbidders in de hemel' zo zei moeder, oma. Altijd pakten jullie de draad van het leven weer op om er te zijn voor elkaar en voor allen die je nodig hebt".

29 mei 2006 namen we afscheid van Jo. Op 14 april jl. namen we afscheid van Catharina. *Nu je voorgoed bent heengegaan, zeggen wij: dank voor alles wat je hebt gedaan.* (N.E.)

### **Tiny Woestenburg – Peerdeman 75 jaar**

Geboren in Broekerhaven, Bovenkarspel, speelde ze tafeltennis bij De Treffers en daar speelde ook Siem Woestenburg uit het Westend, officieel Enkhuizen, maar in feite ook Bovenkarspel. Tiny en Siem speelden gemengd dubbel, en dat vonden ze meer dan leuk, ze trouwden. Het was net nog 1963.

Siem zou bouwer moeten worden, maar zijn gezondheid stond dat in de weg. Hij zocht een sigarenzaak en vond die in Amsterdam bij de Weesperzij. De Westfriezen voelden zich thuis in Amsterdam. "Als we jullie niet mogen, zijn jullie met twee weken brodeloos", zo werden ze begroet. Maar het klikte. Met het rookwaar en met het gemeentegirokantoor hadden zij een beste zaak, en heel gelukkig waren zij met de komst van hun twee zonen Eric en Marcel.

Toen kwamen die gewapende overvallen. Tot tweemaal toe kregen zij het pistool op de borst.

'Dat is het me niet waard' zei Siem. Het was het einde van de zaak. 1981. Zij waren al naar Duivendrecht verhuisd. Tiny ging met plezier werken bij de Postbank.

Ze was ook een behulpzame vrouw. Had je iemand nodig. 'Ik help je wel. Ik doe het wel'.

Bescheiden deed ze meer dan het gewone. Zo verzorgde ze de financiën en ledenadministratie van CTO en de puntentelling bij de jaarlijks klaverjasdrive georganiseerd door onze collectanten.

Siem en Tiny hadden een mooie oude dag, nog mooier toen de kleinkinderen kwamen. Oppassen deden ze graag. Ze vroegen Marcel en Linda zelfs, of die niet wat vaker uit eten zouden willen gaan.

Tot 28 augustus 2013. Hoe stortte toen je wereld in. 'Het was de eerste keer dat ik moeder zag huilen'. Tiny gaf zich niet gauw gewonnen. Er waren altijd wat procenten kans, dat het goed zou kunnen gaan. Aan die strohalm hield zij zich vast. Lang ging het goed. (N.E.)

### **Toos Verhaar – Jaakke 75 jaar**

Jan en Toos waren heel lang trouwe kerkgangers. Vanuit Amsterdam Oost kwamen zij met hun twee zonen Hans en Jeroen iedere zondag naar hier. Jan werd hulpkoster bij rouw en trouw, Toos zong in het koor, Jeroen werd echte koster. Een drama voor het gezin was de dood van hun eerste kleinkind en het auto-ongeluk, dat Jeroen in een rolstoel deed belanden.

Toos was een sterke vrouw. Zij waakte over haar gezin. Hoe was zij Jeroen tot steun.

Zo'n 15 jaar geleden verhuisden Jan en Toos naar Landsmeer. Daar werd Toos de spil van de parochiegemeenschap. Zij zong in het koor, verzorgde de bloemen, maar werd ook lid van de liturgiegroep en het parochiebestuur. Toos was geïnspireerd door de goede paus Johannes 23<sup>ste</sup>. 'De ramen van de Kerk moeten naar buiten opengaan. Want zo kan het Licht van Christus verder reiken dan alleen de kerkrimte. Zo wordt dit Licht werkelijk het Licht der wereld.'

Toen het zo leuke kerkje 'De Schaapskooi' met sluiting bedreigd werd, stond Toos op de barricaden.

De parochie trad uit de regio van Amsterdam-Noord en sloot zich aan bij Purmerend. In Ton Hoedemaker kreeg zij een pastor, die 'samen kerk zijn' uitdroeg en stimuleerde. Toen een nieuwe pastor benoemd werd, een diaken, sprak Toos hem toe. Zij heette hem van harte welkom, maar vertelde hem wel dat de wereldkerk haar dierbaar was, maar dat in de Schaapskooi ook eigen keuzes gemaakt werden en 'dat willen we wel graag zo houden'.

Toos werd ziek. Zij vocht voor haar leven. Lang hield ze de moed erin. De strijd was niet te winnen. De parochie van de Goede Herder mist haar. Wij misten haar al. (N.E.)

### **Martin Doest 58 jaar**

In 1988 trouwden Martin en Sine in onze kerk. Zij hadden toen al twee kinderen, Pascal en Chantal.

Ze wilden hen meegeven, dat vader en moeder veel van elkaar houden en dat ze elkaar trouw zouden zijn in goede en kwade dagen, in lief en leed. Zij kenden elkaar al zolang. In Paramaribo al, toen ze nog kinderen waren. 'Een vervelend ventje' vond Sine Martin toen. Maar toen ze hem in Nederland opnieuw ontmoette, werd dat wel anders. En in de kerk vierden wij hun verbondenheid.

Ik vroeg hen: wat vind je een mooie tekst, een mooie gebed? En zij zeiden: de psalm van de Goede Herder. *Want mijn herder is de Heer, nooit zal er mij iets ontbreken.* Hoe dankbaar waren zij die dag.

En Giovanni kwam er nog bij. Hij maakte hun gezin compleet. Wat waren zij gelukkig. Zij waren er voor elkaar in gezondheid, maar ook in

ziekte. Hoe waren zij er voor elkaar in dat zo moeilijke jaar:2005. Want Sine werd ziek, ernstig ziek. Men kon niets meer voor haar doen.

Met groot verdriet moesten wij Sine uit handen geven.

Bij de crematieplechtigheid sprak ik: Ik begrijp ook niet, waarom er zulke verschrikkelijke ziekten zijn, en oorlog en rampen. Ik begrijp ook niet, waarom Sine nu al moest sterven. Maar ik weet wel, dat die goede herder ons niet in de steek laat. Hij zal er voor Sine zijn en ik hoop en bid, dat hij er ook voor Martin zal zijn, en voor Pascal en Chantal en Gio, dat hij jullie kracht en levensmoed geeft om het leven zonder Sine aan te kunnen.

Martin pakte de draad van het leven weer op. Hij miste Sine, maar over wat er in zijn binnenste omging, hoorde je hem niet. Martin was altijd die vrolijke man. Voor zichzelf had hij niet veel nodig. Met plezier ging hij naar zijn werk, en met enorm enthousiasme zette hij zich in voor zijn voetbalclub FC Almere. De ander ging bij hem altijd voor. Maar Martin hoorde er wel bij. Het feest ging niet door, als hij er niet was. Ach, wie moet er nu zorgen voor de bruine bonen, de sambal, de plastic bekertjes, de servetjes?

Martin was een familieman. Hoe heeft hij ervan genoten, dat hij opa werd, trotse opa van Kieran en nu opa van Neleh. Zij werd vorig jaar in onze kerk gedoopt. Wat leuk om Martin en zijn gezin weer terug te zien. 20 maanden heeft hij van haar kunnen genieten. Geef opa een bossie brasa. En dan. Martin krijgt de griep. Hij gaat eraan voorbij. Plotseling sterft hij.

Durf ik het nog te zeggen die huwelijgstekst van Martin en Sine: De Heer is mijn herder. Moet ik gaan door een dal vol duisternis, ik vrees geen kwaad, want naast mij gaat gij?

Door wat voor een diepe duisternis moeten Pascal, Chantal en Gio nu gaan. Ik hoop zo dat Martin en Sine boven als goede herders over hen zullen waken. (N.E.)

### **Mientje Romkema – Spook 88 jaar**

Ze was een echte Amsterdamse. Ze hield van de stad. Je kon het ook aan haar horen, niet in een accent, maar in haar uitdrukkingen. Haar kleindochter Rosa vertelde. “Dankzij mijn lieve oma Mientje spreek ik ook een aardig woordje Bargoens. Zo zei ik ooit tegen mijn vriend ‘Nu moet je geen halemedijkies met me uithalen’, *Haarlemmerdijkjes*, wat zoiets betekent als ‘nu moet je me geen geintjes flikken’. Andere uitspraken: Je opa heeft er geen sjoege van, of alles is naar de galemiezen. En als ik zeg, ‘nou dat ziet er wel heel achhenebisjs uit, kijken ze me wel vreemd aan in ‘t Gooi.”

Mientje was de oudste van een gezin van negen. Zij woonden in de

binnenstad, in een levendige buurt, waarover ze graag vertelde. Op vrijdagavond werd ze als christelijk, katholiek meisje, regelmatig gevraagd om bij joodse burens de kachel/oven of het licht aan te steken.

In 1944 ontmoette ze tijdens een wandeling met haar vriendin Ule Romkema, een stoere Fries. Zij was die ene, die voor hem geschapen was. Hij volgde haar, keek waar zij woonde, ging haar schrijven, ging haar opzoeken. Haar vader was echter een gelovige katholieke man. Ule mocht wel verkeren met haar, maar dan wel als katholiek. Hij werd voor haar katholiek, en zij trouwden in de Nicolaas.

Het katholieke geloof hoorde bij Mientje, maar ook bij Ule. Het was een waarde in hun gezinsleven. Zij kregen drie kinderen en woonden vele jaren in de Senefelderstraat. Het leven was goed: met de opgroeiende kinderen, kinderen die het huis verlieten, kinderen die trouwden, de komst van kleinkinderen, en met de vakanties met als hoogtepunt de reis naar Indonesië, terug naar waar Ule drie jaar geweest was.

De laatste jaren van Mientjes leven werden moeilijk vanwege dementie. Ule stierf in 2011. Hij had met veel liefde voor haar gezorgd. Hij organiseerde dat zij kon koersballen hier bij ons op de pastorie en zo wat gezellige uurtjes had met een groepje vriendinnen. Mientje haalde die leeftijd die ze zelf zo mooi vond: 88 jaar. We hebben vrede met haar sterven. *Het verlies was er al voor het einde, voordat het afscheid kwam. Toen die onzekere verwarring bezit van je gedachten nam.*

(N.E.)

### **Tiny de Boer – van Dam 90 jaar**

Vele jaren woonde zij op een bovenwoning aan de Archimedesweg, en kwam iedere zondag naar onze kerk. Zij kwam uit Warmond, haar eerste man Niek Rozestraten was jong gestorven. Zij hadden een dochter Mieke. Ik leerde haar kennen in december 1994, toen haar tweede man Gerard was gestorven. Hij stierf geheel onverwachts, 64 jaar oud. Met Gerard had zij hun 25 jarig huwelijksfeest gevierd. Zij waren gelukkig met elkaar en hadden een fijn leven.

Gerard werkte met plezier bij de KLM. Tiny genoot er ook van. Als een vliegtuig in Engeland gerepareerd moest worden, mocht ze mee. Daar hadden zij veel vrienden. Plotseling kwam zijn dood. Ik verzorgde de uitvaart. Ik weet nog, dat de Krönungsmesse van Mozart gezongen werd. 'Want dan waan je je al even in de hemel'. Gerard had ook gezegd, dat er kort geprekeerd moest worden: 'Laat ze maar niet teveel zwammen, want als je dood bent, dan ben je toch de beste'.

Tiny pakte de draad van het leven weer op en woonde tevreden in onze parochie. Totdat ze bij de bakker kwam te vallen. Ze herstelde

